॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥ ११ ॥ अंत्येषुम्लेच्छेषु ॥ १२ ॥ १३॥ शिलोंछरत्ति उंछःकणशआदानंकणिशायर्जनंशिलं तश्चवनेएवनतुनगरेश्लेत्रेषुवा ॥ १८॥ १५॥ पंचामयःचत्वारोमयःपं

त्रतर्दनेनशिबिनासमेत्यिकलसंसिद्॥ जनमेजयउवाच कर्मणाकेनसिद्वंपुनःत्राप्तोमहीपितः॥६॥सर्वमेतदशेषेणश्रोतुमिच्छामितत्वतः॥क थ्यमानंत्वयावित्रवित्रिषगणसित्रधौ॥ १॥ देवराजसमोत्धासीधयातिः पथिवीपतिः ॥ वर्धनः कुरुवंशस्यविभावसुसमधुतिः ॥ ८॥ तस्यविस्तीर्णयशसः सत्यकीर्त्तेर्महात्मनः॥चरितंश्रोतुमिच्छामिदिविचेहचसर्वशः॥९॥ वैशंपायनउवाच हंततेकथियामिययातेरुत्तमांकथां॥दिविचेहचपुण्याथां सर्वपापप्रणाशिनीं॥१०॥ ययातिर्नाहुषोराजापूरुंपुत्रंकनीयसं॥राज्येऽभिषिच्यमुदितःप्रववाजवनंतदा॥११॥अंत्येषुसविनिक्षिप्यपुत्रान्यदुपुरोगमा न्॥फलमुलाशनोराजावनेसंन्यवसिच्रं॥१२॥शंसितात्माजितकोधस्तर्पयित्यदेवताः॥अग्नीश्रविधिवज्ञुङ्गन्वानप्रस्थविधानतः॥१३॥अतिथीन्पुज यामासवन्येनहविषाविभुः॥शिलोंछरित्तमास्थायशेषान्नरुतभोजनः॥१४॥पूर्णवर्षसहस्रंचएवंरुत्तिरभुन्दपः॥अक्मक्षःशरद्क्षिंशदासीन्नियतवाङ्ग नाः॥ १५॥ ततश्रवायुभक्षोऽभूत्संवत्सरमतंद्रितः॥ तथापंचाग्निमध्येचतपर्तेपेसवत्सरं॥ १६॥ एकपादःस्थितश्रासीत्षण्मासाननिलाशनः॥ पण्यकी तिस्ततःस्वर्गेजगामावस्यरोदसी॥१७॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवपर्वणिउत्तरयायातेषडशीतितमोऽध्यायः॥८६॥ ॥७॥ वैश्ंपायनउवाच स्वर्गतःसतुराजेंद्रोनिवसन्देववेरमनि ॥ पूजितिबद्शैःसाध्यैर्मरुद्भिवसुभिस्तथा ॥ १ ॥ देवलोकंब्रह्मलोकंसंचरन्पुण्यरुद्दशी ॥ अ वसत्यथिवीपालोदीर्घकालमितिश्रुतिः॥२॥सकदाचिऋपश्रेष्ठोययातिःशक्रमागमत्॥कथांतेतत्रशकेणसप्रष्टःप्रथिवीपतिः॥३॥ शकरवाच य दासपूरुस्तवरूपेणराजन्जरांगृहीत्वाप्रचचारभूमौ ॥ तदाचराज्यंसंप्रदायैवतस्मैत्वयाकिमुक्तःकथयेहसत्यं ॥ ४ ॥ ययातिरुवाच गंगायम्नयोर्म ध्येक्तस्रोयंविषयस्तव॥मध्येप्रथिव्यास्वंराजाश्रातरोऽत्याधिपास्तव॥५॥

चमःसूर्यः ॥ १६ ॥ आरत्यव्याप्य रोदसीयावाभूमी पृथिव्यामिवस्वर्गेषिमुख्योभूदित्यर्थः ॥ १७ ॥ इतिआदिषर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेषदशीतिनमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ स्वर्गतङ्ति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ अंत्याधिषाःभाषेषाः ॥ ५ ॥